

Lab Test

UAIM

Marcin Dadura
Maciej Włodarczyk

Politechnika Warszawska

9 kwietnia 2021

Spis treści

1. Wstęp	2
2. Użyte Technologie	2
3. Metody testujące mikrousługę aplikacyjną	2
3.1. Sprawdzania braku/niepoprawnych danych zwracanych przez usługi danych	2
3.2. Sprawdzania poprawności wyników dla trzech zestawów przykładowych danych	3
3.3. Sprawdzanie sensowności wyników dla trzech zestawów przykładowych danych	3
3.4. Sprawdzanie czasu działania metody dla dużego zestawu danych	3
4. Testy zakończone niepowodzeniem	3
5. Testy zakończone sukcesem	4
6. Wnioski	5
Literatura	5

1. Wstęp

Celem laboratorium było rozbudowanie zaimplementowanej przez nas wcześniej mikrousługi przypisywania lekarzy do gabinetów o testy jednostkowe weryfikujące poprawność implementacji metody przydziału.

2. Użyte Technologie

Mikrousługa napisana została w języku C i wykorzystuje framework .NET 5. Do testowania użyliśmy narzędzia **xUnit**[1], które jest darmowym open-source narzędziem do testowania frameworka .Net. Użyliśmy również rozszerzenia **Fluent Assertion**[2], co pozwoliło tworzyć asercje w przyjemniejszy i łatwiejszy sposób.

3. Metody testujące mikrousługę aplikacyjną

Testowana przez nas metoda przyjmuje 2 listy: `List<DoctorDto>` oraz `List<ExaminationRoomDto>`. Po przejściu algorytmu metoda zwraca listę obiektów `DoctorRoomDto`, który to jest obiektem agregującym `DoctorDto` i `ExaminationRoomDto`.

Zgodnie z wytycznymi podanymi w instrukcji stworzyliśmy metody testujące odpowiednie aspekty działania funkcji przypisującej gabinety do lekarzy.

3.1. Sprawdzania braku/niepoprawnych danych zwracanych przez usługi danych

W celu sprawdzenia zachowania się metody stworzyliśmy 4 testy, do których przekazujemy argumenty używając stworzonej przez nas klasy **DataGenerator** dziedziczącej po **IEnumerable<object[]>**. Argumenty przekazywane są poprzez specjalną adnotację (`[MemberData]`) dostępną w narzędziu xUnit.

Metoda *ShouldThrowArgumentNullExceptionWhenPassingNullArguments*

Jest to metoda mająca na celu sprawdzenie, czy aplikacja wzniesie wyjątek *ArgumentNullException* po przekazaniu nieodpowiednich danych w postaci:

- `null` - `null`
- `List<DoctorDto>` - `null`
- `null` - `List<ExaminationRoomDto>`

Metoda *ShouldThrowArgumentNullExceptionWhenPassingNullExaminationRooms*

Jest to metoda mająca na celu sprawdzenie, czy aplikacja wzniesie odpowiedni wyjątek po przekazaniu danych w postaci : `List<DoctorDto>` - `null`. Wzniesiony wyjątek powinien być *ArgumentNullException* i zawierać w sobie stringa "examinationRoomsDto".

Metoda *ShouldThrowArgumentNullExceptionWhenPassingNullDoctors*

Jest to metoda mająca na celu sprawdzenie, czy aplikacja wzniesie odpowiedni wyjątek po przekazaniu danych w postaci : `null` - `List<ExaminationRoomDto>`. Wzniesiony wyjątek powinien być *ArgumentNullException* i zawierać w sobie stringa "doctorsDto".

Metoda *ShouldReturnEmptyListWhenPassingEmptyDoctorsAndEmptyRooms*

Jest to metoda mająca na celu sprawdzenie, czy aplikacja zwróci zerową ilość par po przekazaniu argumentów w postaci : `List<DoctorDto>` - `List<ExaminationRoomDto>`, w których to nie będą znajdować się żadne elementy - listy będą puste.

3.2. Sprawdzania poprawności wyników dla trzech zestawów przykładowych danych

W celu sprawdzenia zachowania się metody stworzyliśmy test, do którego przekazujemy argumenty w identyczny sposób, jak w poprzednim punkcie. W tym przypadku przekazujemy jednak 3 zestawy danych.

Metoda *ShouldMatchDoctorWithExaminationRoomWhenPassingOneDoctorAndOneExaminationRoom*

Jest to metoda mająca na celu sprawdzenie, czy metoda zwraca dokładnie jedną parę po przekazaniu argumentów w postaci : List<DoctorDto> - List<ExaminationRoomDto>, w której to znajduje się po jednym elemencie.

3.3. Sprawdzanie sensowności wyników dla trzech zestawów przykładowych danych

W celu sprawdzenia zachowania się metody stworzyliśmy test, do którego przekazujemy argumenty w identyczny sposób, jak w poprzednich punktach. Jednakże tym razem przekazujemy również liczby całkowitej, będącą oczekiwanym przez nas rezultatem. Tutaj również przekazujemy 3 zestawy danych.

Metoda *ShouldMatchAllDoctorsWithExaminationRoomsAndCountShouldEqualsTheSpecifiedNumber*

Jest to metoda mająca na celu sprawdzenie, czy metoda zwraca zadeklarowaną przez nas ilość par po przekazaniu argumentów w postaci : List<DoctorDto> - List<ExaminationRoomDto> - int.

3.4. Sprawdzanie czasu działania metody dla dużego zestawu danych

W celu sprawdzenia zachowania się metody stworzyliśmy test, do którego przekazujemy argumenty z pliku Json. Używamy do tego klasy *JsonFileDataAttribute*, co pozwoliło nam użyć adnotacji [JsonFileData]. Zdecydowaliśmy się na przekazywanie argumentów w ten sposób ze względu na prostotę implementacji oraz łatwość generowania danych w postaci Json.

Metoda *ShouldMatchManyDoctorsWithManyExaminationRoomsInRelevantTime*

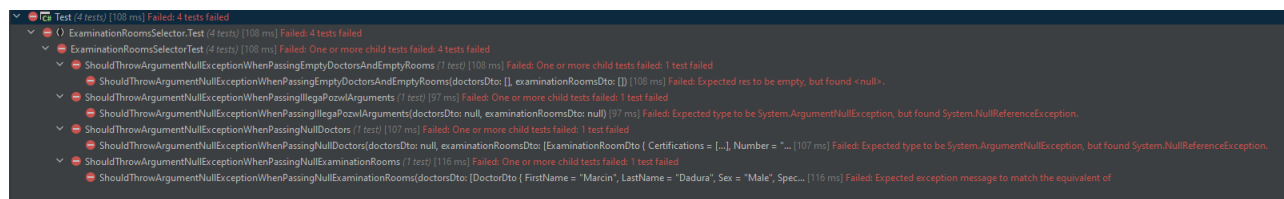
Jest to metoda mająca na celu sprawdzenie, czy algorytm w metodzie którą testujemy jest optymalny. Dla dużych danych, w postaci 10 tys. Doctors oraz 10 tys ExaminationRooms sprawdzamy, czy w którym wykona się metoda jest mniejszy niż 30 sekund.

4. Testy zakończone niepowodzeniem

Poniżej znajdują się screeny z porażką dla każdego z zestawów testów.

Test braku/niepoprawnych danych zwracanych przez usługi danych

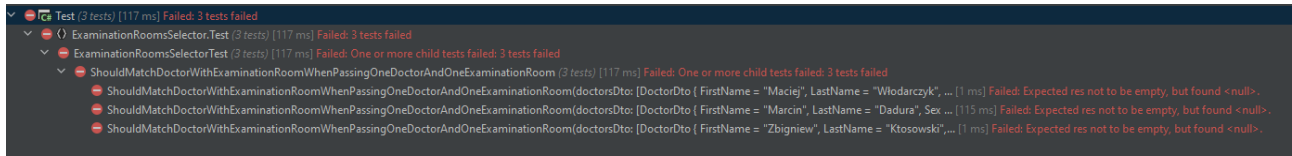
Widać, że testy który mają rzucić wyjątek niepowodzą się. Test przyjmujący puste listy również nie powodzi się (Rys. 1.).

Rys. 1. Sprawdzania braku/niepoprawnych danych zwracanych przez usługi danych

Test poprawności wyników dla trzech zestawów przykładowych danych

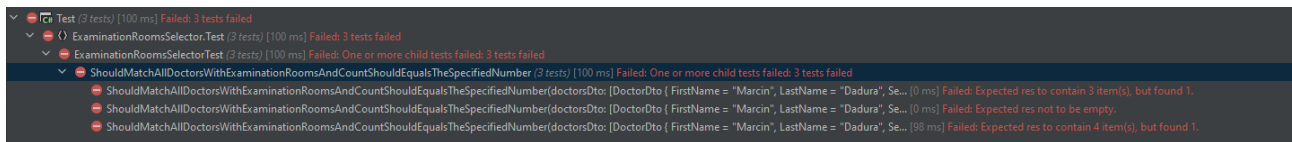
Widać, że testy nie powiosły się. Spowodowane jest to faktem, że zwraca wartość przez funkcję to null, zamiast spodziewanej 1 (Rys. 2.).

Rys. 2. Sprawdzania poprawności wyników dla trzech zestawów przykładowych danych

Test sensowności wyników dla trzech zestawów przykładowych danych

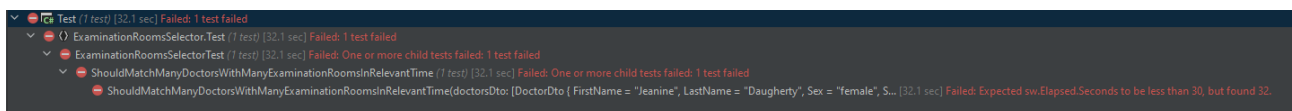
Widać, że testy nie powiosły się. Powodem jest błędna ilość elementów w zwracanej liście (Rys. 3.).

Rys. 3. Sprawdzanie sensowności wyników dla trzech zestawów przykładowych danych

Test czasu działania metody dla dużego zestawu danych

Widać, że testy nie powiosły się. Powodem jest zbyt długi czas działania algorytmu (Rys. 4.).

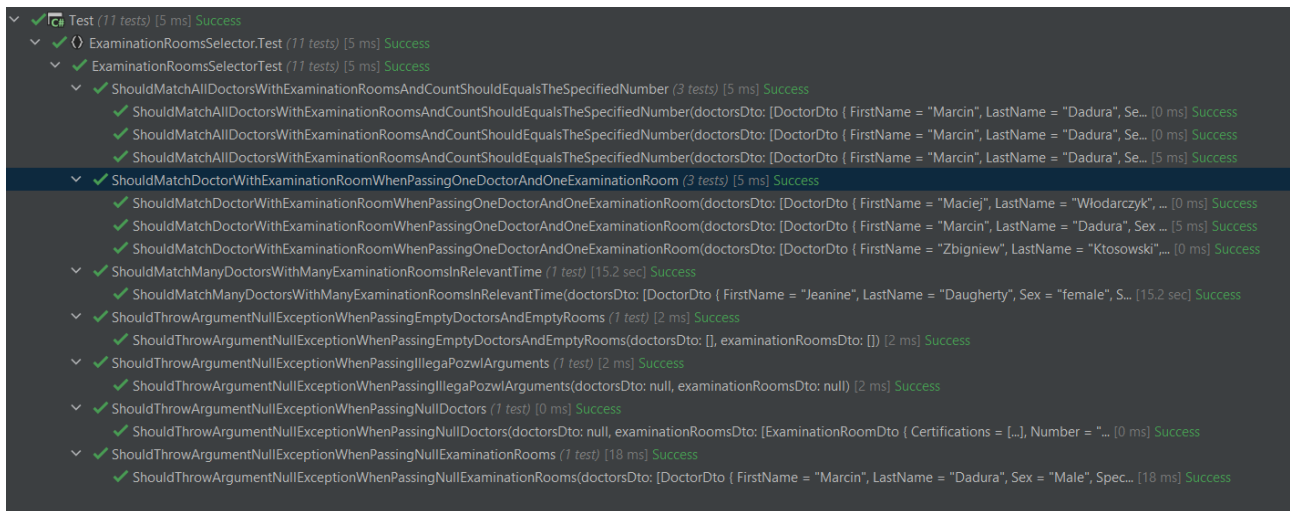
Rys. 4. Sprawdzanie czasu działania metody dla dużego zestawu danych

5. Testy zakończone sukcesem

Aby móc osiągnąć cel, czyli aby wszystkie testy zakończyły się pomyślnie musieliśmy przebudować metodę dobierającą pary lekarz-pokoj. Usprawnienia wprowadzone przez nas:

- sprawdzanie przekazywanych argumentów do funkcji, jeżeli dane są niepoprawne wznoszony jest wyjątek
- naprawiliśmy błąd, przez który zwracana była błędna lista `List<DoctorRoomDto>`
- po naprawie dziury w metodzie zoptymalizowaliśmy kod np. zamiast używania metody *Intersect* iterujemy się po listach używając *foreach*.

Po usprawnieniach wszystkie metody przechodzą pomyślnie (Rys. 5.).

Rys. 5. Poprawnie zakończone wszystkie testy jednostkowe

6. Wnioski

Dzięki laboratoriom zapoznaliśmy się z testami jednostkowymi, używając przy tym *xUnit* oraz *Fluent Assertions*. Pisanie testów jest proste i pozwala sprawdzić aplikację na potencjalne błędy.

Literatura

- [1] xUnit, repozytorium GitHub <https://github.com/xunit/xunit>
- [2] Fluent Assertions, repozytorium GitHub <https://github.com/fluentassertions/fluentassertions>